TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2011. gada 27. oktobrī*

Lieta C-530/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu* (Polija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 26. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 18. decembrī, tiesvedībā

Inter-Mark Group sp. z o.o. sp. komandytowa

pret

Minister Finansów.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*], Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*] (referents) un M. Bergere [*M. Berger*],

* Tiesvedības valoda — poļu.

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],
sekretārs K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 8. decembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Inter-Mark Group sp. z o.o. sp. komandytowa* vārdā — P. Kuzmjaks [*P. Kuźmiak*], *doradca podatkowy*, kam palīdz M. Vitkovjaks [*M. Witkowiak*], eksperts,

— Polijas valdības vārdā — A. Kramarčika [*A. Kramarczyk*], kā arī M. Špunars [*M. Szpunar*] un B. Majčina [*B. Majczyna*], pārstāvji,

— Vācijas valdības vārdā — J. Mellers [*J. Möller*] un K. Blaške [*C. Blaschke*], pārstāvji,

— Grieķijas valdības vārdā — Z. Hadzipavlu [*Z. Chatzipavlou*] un G. Papajanni [*G. Papagianni*], kā arī G. Kanelopuls [*G. Kanellopoulos*], pārstāvji,

— Itālijas valdības vārdā — Dž. Palmjēri [*G. Palmieri*], pārstāve, kurai palīdz F. Arēna [*P. Arena*], *avvocato dello Stato*,

— Eiropas Komisijas vārdā — K. Hermane [*K. Herrmann*] un D. Triandafilu [*D. Triantafyllou*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2011. gada 13. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 52. panta a) punktu un 56. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Inter-Mark Group sp. z o.o. sp. komandytowa* (turpmāk tekstā — "*Inter-Mark*"), atbilstoši Polijas tiesībām dibinātu sabiedrību, kurai piemēro pievienotās vērtības nodokli (turpmāk tekstā — "PVN") Polijā, un *Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu* (Poznaņas Nodokļu palātas direktors, turpmāk tekstā — "*Dyrektor*"), kurš rīkojas *Minister Finansów* (finanšu ministrs) vārdā, par vietas, kuru uzskata par pakalpojumu sniegšanas vietu, noteikšanu PVN iekasēšanas nolūkā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesiskais regulējums

3 Direktīvas 2006/112 45. pantā ir noteikts:

"Pakalpojumiem, kas saistīti ar nekustamo īpašumu, tostarp nekustamā īpašuma aģentu un ekspertu pakalpojumiem, kā arī būvdarbu sagatavošanas un koordinācijas pakalpojumiem, piemēram, arhitektu un būvdarbu uzraudzības uzņēmumu pakalpojumiem, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur atrodas īpašums."

4 Šīs direktīvas 52. panta a) punktā ir paredzēts:

"Šādu pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur faktiski notiek šo pakalpojumu sniegšana:

a) kultūras, mākslas, sporta, zinātnes, izglītības, izklaides vai tamlīdzīgi pasākumi, tostarp šādu pasākumu rīkotāju darbība, un attiecīgā gadījumā papildpakalpojumu sniegšana."

5 Minētās direktīvas 56. panta 1. punkta b) un g) apakšpunktā ir noteikts:

"1. Attiecībā uz turpmāk norādītajiem pakalpojumiem, kurus sniedz pakalpojumu saņēmējiem, kas veic uzņēmējdarbību ārpus Kopienas, vai nodokļa maksātājiem, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet ne pakalpojumu sniedzēja valstī, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur ir pakalpojumu saņēmēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai kur tam ir pastāvīga iestāde [pastāvīgs uzņēmums], kurai [kuram] sniedz pakalpojumu, vai — ja tādu nav — pakalpojumu saņēmēja pastāvīgās adreses [domicila] vieta vai parastā dzīvesvieta [uzturēšanās vieta]:

[..]

b) reklāmas pakalpojumi;

[..]

g) kustama materiālā īpašuma iznomāšana/izīrēšana, izņemot visa veida transportlīdzekļu iznomāšanu/izīrēšanu;

[..]."

Valsts tiesiskais regulējums

6 2004. gada 11. marta Likuma par pievienotās vērtības nodokli (*Ustawa z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług, Dz. U.* Nr. 54, 535. pozīcija) redakcijā, kas piemērojama pamata lietas faktiem (turpmāk tekstā — "Likums par PVN"), 27. panta 2. punkta 3. apakšpunkta a) punktā ir noteikts:

"Ar kultūras, mākslas, sporta, zinātnes, izglītības, izklaides vai tamlīdzīgiem pasākumiem saistītu pakalpojumu un līdzīgu pakalpojumu, tādu kā gadatirgi un izstādes, kā arī ar šiem pasākumiem saistītu papildpakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kurā pakalpojumi tiek faktiski sniegti [..]."

7 Likuma par PVN 27. panta 3. punkts ir formulēts šādi:

"Ja 4. punktā minētos pakalpojumus sniedz:

1) fiziskām personām, juridiskām personām vai organizatoriskām vienībām bez juridiskas personas statusa, kuru juridiskā adrese vai domicils atrodas trešās valsts teritorijā, vai

2) nodokļa maksātājiem, kuru juridiskā adrese vai domicils atrodas Kopienā, tomēr citā valstī, nevis pakalpojuma sniedzēja valstī,

tad pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kurā pakalpojumu saņēmējam ir viņa uzņēmuma juridiskā adrese, pastāvīgs uzņēmums, kuram sniedz attiecīgo pakalpojumu, vai — ja tādu nav — tā domicila vieta vai parastā uzturēšanās vieta."

8 Atbilstoši Likuma par PVN 27. panta 4. punkta 2) apakšpunktam 3. punkts tiek piemērots konkrēti reklāmas pakalpojumu sniegšanai.

Pamata lieta un prejudiciālais jautājums

9 2009. gada 11. februārī *Inter-Mark* lūdza *Dyrektor* sniegt rakstisku interpretāciju Likuma par PVN noteikumiem attiecībā uz gadatirgu un izstāžu stendu iznomāšanas pakalpojumu sniegšanas vietas noteikšanu un šīs vietas noteikšanu, ja šos pašus pakalpojumus sniedz apakšuzņēmējs. No iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka daļai, kas attiecas uz apakšuzņēmumu, saistībā ar šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu nav nozīmes.

10 Savā lūgumā darbību, ko *Inter-Mark* ir nodomājusi veikt, tā aprakstīja kā gadatirgu un izstāžu stendu nodošanu lietošanā uz noteiktu laiku klientiem, kuri šādos pasākumos prezentē savas preces vai pakalpojumus. Pirms minētās nodošanas lietošanā parasti notiek projekta izstrāde un vizualizācija. Vajadzības gadījumā pakalpojumu sniegšana ietver sevī arī stenda daļu pārvadāšanu un pēdējā minētā montāžu gadatirgus vai izstādes norises vietā. Stendu iznomāšanas pakalpojumi tiek nodrošināti galvenokārt ārvalstu līgumpartneriem, kuru juridiskā adrese vai domicils atrodas Savienības dalībvalstu vai trešo valstu teritorijā. *Inter-Mark* tomēr pieļauj, ka varētu sniegt savus

pakalpojumus arī savas valsts pārstāvjiem. Attiecīgie stendi ir jānodod lietošanā nomniekiem tiklab Polijas, kā arī Savienības dalībvalstu un trešo valstu teritorijās. Kad līgums ir izpildīts, pakalpojumu saņēmējiem šie stendi ir jānodod atpakaļ *Inter-Mark*.

11 Kā norāda *Inter-Mark*, izdevumi par minēto stendu nodošanu lietošanā ir jāpieskaita atlīdzībai, kas izstāžu dalībniekiem ir jāmaksā attiecīgā pasākuma rīkotājam, lai varētu pēdējā minētajā piedalīties. Šī atlīdzība it īpaši sedz izdevumus, kas ir saistīti ar apgādes pakalpojumiem, gadatirgus infrastruktūru, kā arī mediju dienesta pakalpojumiem. Savukārt par stenda noformējumu un uzstādīšanu atbild katrs izstādes dalībnieks, kurš šajā ziņā izmanto *Inter-Mark* pakalpojumus. Atsevišķos gadatirgos un izstādēs no apmeklētājiem prasīto ieejas maksu saņem vienīgi to rīkotāji.

12 Savā prasībā *Inter-Mark* ir precizējusi, ka uzskata, ka tās sniegtie pakalpojumi ir arī reklāmas pakalpojumi Direktīvas 2006/112 nozīmē. Pakārtoti attiecīgos pakalpojumus varētu kvalificēt arī kā īres, nomas un citus līdzīga rakstura pakalpojumus, kuru priekšmets ir kustams materiāls īpašums, izņemot transportlīdzekļus.

13 2009. gada 4. maijā *Dyrektor*, kurš darbojās *Minister Finansów* vārdā, sniedza individuālu interpretāciju, kurā pauda viedokli, ka ir jāuzskata, ka pakalpojumi, uz kādiem attiecas pamata lieta, atbilstoši Likuma par PVN 27. panta 2. punkta 3. apakšpunkta a) punktam ir sniegti vietā, kurā ir faktiski notikusi to sniegšana. Lai pamatotu savu interpretāciju, *Dyrektor* uzsvēra, ka reklāma ir pārliecinošās komunikācijas forma, kurā tiek izmantoti paņēmieni un līdzekļi, kuru mērķis ir piesaistīt uzmanību produktam, pakalpojumam vai idejai. Tomēr *Inter-Mark* darbība ir nevis šāda komunikācijas forma, bet gan drīzāk ar gadatirgu un izstāžu rīkošanu saistīti papildpakalpojumi.

14 *Inter-Mark* par šo individuālo interpretāciju iesniedza prasību iesniedzējtiesā. Prasības pamatošanai tā uzsvēra, ka *Dyrektor* veiktā interpretācija ir pretrunā īpaši Direktīvas 2006/112 52. panta a) punktam, 56. panta 1. punkta b) un/vai g) apakšpunktam, kā arī Tiesas judikatūrai, kāda izriet no 1993. gada 17. novembra spriedumiem lietā C-68/92 Komisija/Francija (*Recueil*, I-5881. lpp.), lietā C-69/92 Komisija/Luksemburga (*Recueil*, I-5907. lpp.) un lietā C-73/92 Komisija/Spānija (*Recueil*, I-5997. lpp.), kā arī no 1996. gada 26. septembra sprieduma lietā C-327/94 *Dudda* (*Recueil*, I-4595. lpp.), 2003. gada 5. jūnija sprieduma lietā C-438/01 *Design Concept* (*Recueil*, I-5617. lpp.) un 2006. gada 9. marta sprieduma lietā C-114/05 *Gillan Beach* (Krājums, I-2427. lpp.), kuri attiecas uz Padomes 1977. gada 17. maija Sesto direktīvu 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem - Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Sestā direktīva").

15 Šādos apstākļos *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"a) Vai Direktīvas [2006/112] 52. panta a) punkta noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka pakalpojumi, kas izpaužas kā izstāžu un gadatirgu stendu nodošana lietošanā uz noteiktu laiku klientiem, kuri prezentē savu piedāvājumu gadatirgos un izstādēs, pieder pie šajā tiesību normā minētajiem papildpakalpojumiem, kuri ir saistīti ar gadatirgu un izstāžu rīkošanu, t.i., pakalpojumiem, kas līdzinās kultūras, mākslas, sporta, zinātnes, izglītības vai izklaides pasākumu rīkošanas pakalpojumiem, kuri tiek aplikti ar nodokli vietā, kurā tie tiek faktiski sniegti,

b) vai arī ir jāuzskata, ka runa ir par reklāmas pakalpojumiem, kas atbilstoši Direktīvas [2006/112] 56. panta 1. punkta b) apakšpunktam tiek aplikti ar nodokli vietā, kurā pakalpojumu saņēmējs pastāvīgi veic savu saimniecisko darbību vai kurā tam ir pastāvīgs uzņēmums, kam ir sniegts pakalpojums, vai — ja tādu nav — viņa domicila vietā vai parastajā uzturēšanās vietā,

ja šie pakalpojumi ir saistīti ar stendu nodošanu lietošanā uz noteiktu laiku klientiem, kuri prezentē savu piedāvājumu gadatirgos un izstādēs, turklāt parasti ietver iepriekšēju projekta sagatavošanu un stenda vizualizāciju, kā arī vajadzības gadījumā stenda sastāvdaļu pārvadāšanu un tā montāžu gadatirgus vai izstādes norises vietā, un pakalpojuma sniedzēja klienti, kas izstāda savas preces vai pakalpojumus, atsevišķi maksā attiecīgā pasākuma rīkotājam tikai par pašu iespēju piedalīties gadatirgū vai izstādē atlīdzību, ar kuru tiek segti izdevumi, kas ir saistīti ar apgādes pakalpojumiem, gadatirgus infrastruktūru, mediju dienesta pakalpojumiem u.c.?

Katrs izstādes dalībnieks ir personīgi atbildīgs par sava stenda noformēšanu un uzstādīšanu un šajā ziņā izmanto aplūkojamos pakalpojumus, kuri ir jāinterpretē.

Lai piedalītos gadatirgos un izstādēs, rīkotāji prasa no apmeklētājiem ieejas maksu, ko saņem pasākuma rīkotājs, nevis pakalpojuma sniedzējs."

Par prejudiciālo jautājumu

16 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīva 2006/112 ir jāinterpretē tādējādi, ka pakalpojuma sniegšana, kas izpaužas kā izstādes stendu ierīkošana, nodošana lietošanā uz noteiktu laiku un vajadzības gadījumā pārvadāšana un montāža, klientiem, kuri gadatirgos un izstādēs prezentē savas preces un pakalpojumus, ir jāuz-

skata par papildpakalpojumu, kas ir saistīts ar kāda no Direktīvas 2006/112 52. panta a) punktā minētajiem pasākumiem rīkošanu vai minētās direktīvas 56. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem reklāmas pakalpojumiem.

17 Lai sniegtu iesniedzējtiesai noderīgu atbildi, vispirms ir svarīgi noskaidrot, vai, kā apgalvo *Inter-Mark* un Komisija, tāda pakalpojumu sniegšana kā tā, kas ir minēta prejudiciālajā jautājumā, var ietilpt Direktīvas 2006/112 56. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas jomā.

18 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Tiesa ir nolēmusi, ka, lai pārdošanas veicināšanas pasākumu kvalificētu kā reklāmas pakalpojumu Sestās direktīvas 9. panta 2. punkta e) apakšpunkta, kura formulējums ir identisks Direktīvas 2006/112 56. panta 1. punkta b) apakšpunkta formulējumam, nozīmē, pietiek ar to, ka tas ietver ziņas nodošanu, kuras mērķis ir informēt sabiedrību par kādas preces vai pakalpojuma īpašībām vai tā esamību, lai palielinātu tā pārdošanas apjomu (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Francija, 18. punkts).

19 Tas pats attiecas uz ikvienu norisi, kas ir nenošķirama reklāmas kampaņas daļa un līdz ar to palīdz nodot reklāmas ziņu. Tā tas ir gadījumā, kad tiek izgatavoti atbalsta līdzekļi noteiktai reklāmai (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Francija, 19. punkts).

20 No tā izriet, ka pakalpojums, kas izpaužas kā gadatirgus vai izstādes stenda izveidošana un nodošana lietošanā uz noteiktu laiku, ir jāuzskata par reklāmas pakalpojumu Direktīvas 2006/112 56. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē, ja šis stends tiek izmantots ziņas nodošanai, kuras mērķis ir informēt sabiedrību par pakalpojuma saņēmēja piedāvātās preces vai pakalpojuma īpašībām vai tā esamību, lai palielinātu tā pārdošanas apjomu, vai ir nenošķirama reklāmas kampaņas daļa un līdz ar to palīdz

nodot reklāmas ziņu. Tas tā ir īpaši tad, ja minētais stends ir atbalsta līdzeklis ziņas nodošanai, ar kuru sabiedrība tiek informēta par preces esamību vai kvalitāti vai palīdz pārdošanas veicināšanas pasākumu rīkošanā.

21 Turpretim, ja stends neatbilst šiem nosacījumiem, tad pakalpojums, uz kuru attiecas pamata lieta, nevarētu tikt kvalificēts kā reklāmas pakalpojums Direktīvas 2006/112 56. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

22 Tā kā tādā gadījumā plānotā pakalpojumu sniegšana neietilptu Direktīvas 2006/112 56. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas jomā, turpinājumā būtu svarīgi noskaidrot, vai šis pakalpojums varētu ietilpt šīs direktīvas 52. panta a) punkta piemērošanas jomā.

23 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu, kurus var kvalificēt kā papildpakalpojumus, kuri ir saistīti ar darbību, kas līdzinās Direktīvas 2006/112 52. panta a) punktā minētajiem pakalpojumiem, starp kuriem iederas gadatirgu vai izstāžu rīkotāju veiktā darbība, Tiesa ir atzinusi, ka dažādo pakalpojumu kategoriju, kas ir uzskaitītas Sestās direktīvas 9. panta 2. punkta c) apakšpunktā, kura formulējums atbilst Direktīvas 2006/112 52. panta a) punkta formulējumam, īpašā kopīgā iezīme ir tā, ka šie pakalpojumi parasti tiek sniegti konkrētos pasākumos, un vietu, kurā šie kompleksie pakalpojumi tiek faktiski veikti, principā ir viegli noteikt, jo šie pasākumi notiek konkrētā vietā (iepriekš minētais spriedums lietā *Gillan Beach*, 24. punkts).

24 No tā izriet, ka pakalpojumu sniegšana, uz kuru attiecas prejudiciālais jautājums, var tikt kvalificēta kā papildpakalpojums Direktīvas 2006/112 52. panta a) punkta nozīmē, ja tā ir saistīta ar konkrēta gadatirgus vai izstādes, kas veltīti kultūras, mākslas,

sporta, zinātnes, izglītības, izklaides vai līdzīgai tēmai, stenda izveidošanu un nodošanu lietošanā uz noteiktu laiku vai arī tāda stenda izveidošanu un nodošanu lietošanā uz noteiktu laiku, kas atbilst paraugam, kura formu, izmēru, veidojošos materiālus vai vizuālo izskatu ir noteicis konkrētā gadatirgus vai izstādes rīkotājs.

25 Kā savos Tiesai iesniegtajos apsvērumos ir vienbalsīgi uzsvērušas visas ieinteresētās personas, šādā gadījumā stenda, kuru izmanto specifiska gadatirgus vai izstādes vajadzībām, ierīkošanu un nodošanu lietošanā uz noteiktu laiku ir jāuzskata par papildpakalpojumu, kas ir saistīts ar šī gadatirgus vai šīs izstādes rīkotāja veikto darbību, kura ietilpst Direktīvas 2006/112 52. panta a) punkta piemērošanas jomā.

26 Šajā ziņā ir svarīgi, lai stends tiktu nodots lietošanai gadatirgū vai izstādē, kas vienreiz vai atkārtoti norisinās konkrētā vietā. Faktiski, tā kā Direktīvas 2006/112 52. panta a) punktā ir prasīts, lai PVN tiktu iekasēts vietā, kurā faktiski notiek šo pakalpojumu sniegšana, šīs tiesību normas piemērošana attiecībā uz tāda stenda nodošanu lietošanā, kurš tiek izmantots ļoti daudzos gadatirgos vai izstādēs, kas norisinās vairākās dalībvalstīs, riskētu būt pārmērīgi sarežģīta un negatīvi ietekmētu drošu un pareizu PVN iekasēšanu.

27 Visbeidzot, pieņemot, ka atsevišķos gadījumos pakalpojumu sniegšana, uz kuru attiecas pamata lieta, neietilptu ne Direktīvas 2006/112 56. panta 1. punkta b) apakšpunkta, ne 52. panta a) punkta piemērošanas jomā, lai sniegtu iesniedzējtiesai noderīgu atbildi, ir svarīgi noskaidrot, kuras citas minētās direktīvas tiesību normas piemērošanas jomā šis pakalpojums varētu ietilpt.

28 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka, ņemot vērā minētā pakalpojuma pazīmes, šajos apstākļos būtu jāuzskata, ka stenda materiālo pamatelementu nodošana lietošanā uz noteik-

tu laiku pret atlīdzību ir šī pakalpojuma noteicošais elements. Šādā situācijā minētais pakalpojums ir jākvalificē kā kustama materiāla īpašuma iznomāšana Direktīvas 2006/112 56. panta 1. punkta g) apakšpunkta nozīmē. Kā izriet no šī sprieduma 26. punkta, tas tā ir īpaši tad, ja minētais stends tiek izmantots vairākos gadatirgos vai izstādēs, kas norisinās dažādās dalībvalstīs.

29 Jāpiebilst, ka katrā ziņā neatkarīgi no plānotās situācijas pakalpojums, uz kuru attiecas pamata lieta, atšķirībā no tā, ko ir uzsvērusi Vācijas valdība, nevar tikt uzskatīts par pakalpojumu, kas ir saistīts ar nekustamo īpašumu, Direktīvas 2006/112 45. panta nozīmē.

30 Faktiski no Tiesas judikatūras izriet, ka tikai pakalpojumi, kuriem ir pietiekami tieša saikne ar nekustamo īpašumu, var ietilpt minētā 45. panta piemērošanas jomā (pēc analoģijas skat. 2006. gada 7. septembra spriedumu lietā C-166/05 *Heger*, Krājums, I-7749. lpp., 24. punkts, attiecībā uz Sestās direktīvas 9. panta 2. punkta a) apakšpunkta interpretāciju).

31 Ir jākonstatē, ka pamata lietā plānotajam pakalpojumam nav nekādas tiešas saiknes ar nekustamu īpašumu, un tikai ar faktu, ka gadatirgus vai izstādes stends ir konkrēti un īslaicīgi jāuzstāda uz nekustama īpašuma vai šāda īpašuma iekšienē, šajā ziņā nepietiek.

32 Valsts tiesu, kuras vienīgās ir kompetentas novērtēt faktus, uzdevums ir, ņemot vērā katra atsevišķā gadījuma apstākļus, noteikt attiecīgā pakalpojuma būtiskās pazīmes, lai veiktu tā kvalifikāciju, ņemot vērā Direktīvu 2006/112.

33 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīva 2006/112 ir jāinterpretē tādējādi, ka pakalpojuma sniegšana, kas izpaužas kā gadatirgus vai izstādes stenda ierīkošana, nodošana lietošanā uz noteiktu laiku un vajadzības gadījumā pārvadāšana un montāža, klientiem, kuri gadatirgos un izstādēs prezentē savas preces vai pakalpojumus, varētu ietilpt:

— šīs direktīvas 56. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas jomā, ja šis stends ir izveidots vai tiek izmantots reklāmas nolūkos;

— minētās direktīvas 52. panta a) punkta piemērošanas jomā, ja minētais stends ir ierīkots un nodots lietošanā konkrētā gadatirgū vai izstādē, kas veltīti kultūras, mākslas, sporta, zinātnes, izglītības, izklaides vai līdzīgai tēmai, vai tas atbilst paraugam, kura formu, izmēru, veidojošos materiālus vai vizuālo izskatu ir noteicis konkrētā gadatirgus vai izstādes rīkotājs;

— tās pašas direktīvas 56. panta 1. punkta g) apakšpunkta piemērošanas jomā, ja tā paša stenda materiālo pamatelementu nodošana lietošanā uz noteiktu laiku pret atlīdzību ir minētā pakalpojuma noteicošais elements.

Par tiesāšanās izdevumiem

34 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ir jāinterpretē tādējādi, ka pakalpojuma sniegšana, kas izpaužas kā gadatirgus vai izstādes stenda ierīkošana, nodošana lietošanā uz noteiktu laiku un vajadzības gadījumā pārvadāšana un montāža, klientiem, kuri gadatirgos un izstādēs prezentē savas preces vai pakalpojumus, varētu ietilpt:

— **šīs direktīvas 56. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas jomā, ja šis stends ir izveidots vai tiek izmantots reklāmas nolūkos;**

— **minētās direktīvas 52. panta a) punkta piemērošanas jomā, ja minētais stends ir ierīkots un nodots lietošanā konkrētā gadatirgū vai izstādē, kas veltīti kultūras, mākslas, sporta, zinātnes, izglītības, izklaides vai līdzīgai tēmai, vai tas atbilst paraugam, kura formu, izmēru, veidojošos materiālus vai vizuālo izskatu ir noteicis konkrētā gadatirgus vai izstādes rīkotājs;**

— **tās pašas direktīvas 56. panta 1. punkta g) apakšpunkta piemērošanas jomā, ja tā paša stenda materiālo pamatelementu nodošana lietošanā uz noteiktu laiku pret atlīdzību ir minētā pakalpojuma noteicošais elements.**

[Paraksti]